

ver præsenteret i Sammenhæng med eller som Ændring til et andet foreliggende Forslag. Da jeg for mit Vedkommende er stærkt interesseret i Alderdomsforsørgelsen og savner Betingelserne for at kunne danne mig et klart Støn over, hvorledes Alderdomsforsørgelsen kunne ordnes, var jeg selvfølgelig inderlig taknemmelig for, at jeg som ungt Medlem af Tinget kunde faa Lov til at komme i et saadant Udvalg, hvor jeg var vis paa at faa de Oplysninger, som jeg savnede; men lige saa glad jeg var over at være blevet Medlem af dette Udvalg, lige saa bedrøvet maatte jeg selvfølgelig blive, da jeg erfarede, at de ærede Forslagsstillere gav Meningsfæller i et andet Udvalg Tilladelse til at snuppe, som min ærede Sidemand siger, Forslaget ud af vore Hænder. Det var ikke behageligt. Da jeg hørte det, troede jeg først, at det ikke kunde være muligt; det maa jo være sribende mod Tingets Forretningsorden, tænkte jeg med det lille Kendskab, jeg har til de Sager. Nu, man maa indrømme, det er Alvor i Tingene, og nu have vi jo Forslaget liggende her. Lægge vi Mærke til de Barsler, der gik forud for dette Alderdomsforsørgelsesforslag, til Maa-den, hvorpaa det blev født til Verden, til Behandlingen af det, og til, at det blev snuppet ud af Udvalget og nu ligger her, saa synes jeg, det er aldeles karakteristisk for den Politik, som føres af det ærede Medlem fra Køge (Hørup). Det er gaaet med dette Forslag som med det ærede Medlems hele Politik, at det er paa bedste Bestub det hele. Jeg antager ikke, det er for meget sagt, og det ærede Medlem vil vist ikke bestride det. I disse korte Udtalelser ligger efter min Mening tilstrækkeligt til, at ærede Medlemmer kunne vide, hvorledes mit Standpunkt er i denne Sag. Jeg er glad ved det foreliggende Forslag, fordi det tager Sigte paa virkelig at urrette noget; jeg er glad ved, at det foreliggende Forslag, om det bliver gennemført, hvad der mulig kan være nogen Ud-sigt til, i den Skikkelse, hvori vi have det liggende her, idet jeg ikke ser, at det foregriber noget som helst med Hensyn til den endelige Ordning af vore Toldforhold. Jeg er særlig glad ved det, fordi en stor Del Menneſter blive fri for tyngende Afgifter paa nogle af de væsentligste Forbrugsartikler. Jeg kan derfor anbefale Forslaget paa det bedste og ønske, at det ikke maa have større Genvordigheder paa sin videre Gang, end at vi maa se det paa Slutningen af Samlingen bragt i Havn. Det vilde være en god Gerning, efter min Betragtning, thi det vilde betyde, hvorledes der til Trods for alt, hvad der er blevet sagt, dog er en Mulighed til

Stede for, under vore fortvivlede politiske Forhold at raade Bod paa den Trang og Nød, som raaber til os fra saa mange Samfundsomraader. Jeg siger, at hver Gang vi imødekomme saadan Trang og Nød, som rejser sig fra Samfundet, øge vi Staven af de Mænd, som ville være villige til at støtte os i denne Kamp, hvori vi staa; thi hver Gang vi lette Smaamanden hans Livsfornødenheder, øge vi hans Velstand, og dermed hans Selvtændighed, og jo mere Velstanden breder sig i vort Samfunds lavere Lag, des lykkeligere er Samfundet. Med disse faa Ord skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag paa det bedste.

Fogtmann: Der er to Fordringer, som jeg gerne vil stille til et Lovforslag og en deraf vordende Lov, og som jeg antager, at man kan være enig om at fastholde alle Steder, to Fordringer, som i og for sig ikke angaa Lovens Indhold, der ganske vist selvfølgelig altid maa være Hovedsagen. Den første af disse to Fordringer er, at Lovforslaget afgør den Ting, som det omhandler, saaledes at man kan sige, at den er fuldt færdig til at virke, at nu veed man, hvad der er opnaaet, nu har man sikre Resultater med Hensyn til Samfundstillingen paa det Omraade, Loven omhandler. Den anden Fordring er den, at den Stilling, som staves ved den Lov, er saadan, at Lovgiverne have en overskuelig Sikkerhed for, hvad for Resultater den i det hele taget vil frembringe, saa at der med en vis Sikkerhed kan siges: Naar den Lov træder i Kraft, sker det og det, de og de Forhold ville blive forandrede, det bliver forbedret og det bliver slettere, kort sagt, saadan vil Tilstanden blive. Det synes mig, alle maa kunne være enige om, at det er ret rimeligt, at disse to Fordringer stilles. Jeg skal indrømme, at af praktiske Hensyn maa man en Gang imellem slaa noget af paa Fordringerne, og aldeles stivt kan man ikke stille noget op, idet jeg indrømmer, at Lovens Indhold er det væsentligste. Men det forekommer mig, at dette Forslag, baade som det er kommet her ind i Tinget, og som Fler-tallet nu foreslaar det, er gaaet noget langt bort fra de to Fordringer, som jeg her har fremsat. Da dette Forslag som ind i Tinget, var det jo saaledes, at der allerede var knyttet en Betingelse til det, nemlig den, at det ikke blev til noget med det, før der kom en anden Lov, nemlig en Lov om en Distat. Det er en Ting, som jeg altid betragter som en stor Ulempe saaledes at knytte Love til hinanden; det er en Slags Fortvælselse af Princippet, Systemet Lovteparagraffer, som have været kendte lige fra Grundlovens Dage,